

TANIMADIĞIN ADAMLARA QOYUNU NECƏ YEDİRDİN?

Qonaqpərvərliyin mükafatını göstərən bu hadisə necə də gözəldir.

Hz. Həsən, Hz. Hüseyin və Abdullah bin Cəfər (r.anhum) bir gün həccə getmək niyyəti ilə Mədinəyi-Münəvvərədən yola çıxdılar. Yolda əşyalarını itirib ac və susuz qaldılar. Çöldə bir çadır görüb yanına getdilər. Çadırdə yaşlı bir qadın vardı. Qadından içməyə bir şey olub-omadığını soruşdular. Qadın:

- Bir qoyunum var, südünü sağıb için!,- dedi.

Südü sağıb içəndən sonra ac olduqlarını, yeməyə bir şeyin olub-olmadığını soruşdular. Qadın belə cavab verdi:

- Bu qoyundan başqa heç nəyimiz yoxdur. Onu kəsin mən də bişirim.

Qoyunu kəsib yedilər. Oradan ayrılənda qadına dedilər:

- Biz Qüreyş qəbiləsindənə. Həccə gedirik. Sağ-salamat Mədinəyə qayıtsaq, mütləq bizi tap. Bizə etdiyən yaxşılığın əvəzini vermək istəyirik.

Axşam qadının əri gəldi. Vəziyyəti öyrənən kimi arvadının hərəkətinə bərk hirsələndi.

- Tanımadığın adamlara qoyunu necə yedirdin? Qüreyşdən bir neçə nəfər deyirsən. Heç belə də adam tapmaq olar?,- deyərək deyilməyə başladı.

Bu ailə bir müddət sonra Mədinəyə köçməyə məcbur oldu. Çöldən təzək yığıb satır və bir təhər dolanırdılar. Bir gün Mədinə küçələrindən keçərkən Hz. Həsənin evinin yanından keçirdilər. Qadın qapının ağzında oturan Hz. Həsəni tanımasa da, o, qadını tanıdı. Hz. Həsən o saat onların yanına getdi. Qadının etdiyi yaxşılıqları xatırlatdı, ona çoxlu qızıl və qoyun verərək Hz. Hüseyinin yanına göndərdi. O da qadına eyni hədiyyələri verərək onu Abdullahın yanına göndərdi. Abdullah da Həsən və Hüseyinin verdiyinin iki mislini verərək belə dedi:

- Əvvəlcə onlarla rastlaşmağın yaxşı olub. Çünki əvvəlcə mənimlə rastlaşsaydın, onlar çətin vəziyyətdə qalardılar.